

UCHWAŁA Nr 228 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1959 r.

w sprawie przygotowania pomieszczeń zastępczych dla osób usuwanych z lokali mieszkalnych na podstawie prawomocnych orzeczeń.

Pewną ilość lokali mieszkalnych pozostających w dyspozycji zakładów pracy zajmują osoby, które nie są uprawnione bądź utraciły uprawnienia do dalszego zajmowania tych lokali. W celu zapewnienia zakładom pracy dysponowania na rzecz swoich pracowników lokalami mieszkalnymi, które podlegają opróżnieniu na podstawie decyzji administracyjnej lub wyroków sądowych bez obowiązku dostarczania mieszkań zastępczych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Prezydium rad narodowych miast i osiedli, które nie mają możliwości dostarczyć z posiadanych zasobów mieszkalnych pomieszczeń zastępczych na przekwaterowanie osób wymienionych w § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania (Dz. U. Nr 24, poz. 152), przygotowują w trybie niniejszej uchwały pomieszczenia zastępcze w ilości niezbędnej dla przekwaterowania tych osób na podstawie prawomocnych decyzji administracyjnych i wyroków sądowych.

§ 2. 1. Na pomieszczenia zastępcze należy wykorzystać w pierwszym rzędzie:

- 1) lokale i budynki nie zajęte, dowolnego typu, w tym budynki z niekompletnym wyposażeniem technicznym, zwłaszcza położone na peryferiach miasta,
- 2) baraki, po przystosowaniu ich do celów mieszkalnych,
- 3) zwalniane przez pracowników zakładu pracy lokale mieszkalne o niekompletnym wyposażeniu technicznym lub położone na peryferiach miasta,
- 4) lokale mieszkalne wskazane przez zakład pracy zgodnie z przepisami § 9 rozporządzenia Rady Ministrów powołanego w § 1.

2. W braku obiektów wymienionych w ust. 1 prezydium rad narodowych mogą w uzasadnionych przypadkach budować nowe budynki bez kompletnego wyposażenia z reguły w strefie podmiejskiej. Mogą to być również baraki budowane z elementów prefabrykowanych.

3. Pomieszczenie zastępcze powinno być wyposażone w każdym razie w urządzenie do gotowania posiłków i ogrzewania, w źródło zaopatrzenia w wodę i ustęp, które mogą być położone poza budynkiem, oraz w źródło światła, jeżeli miejscowość jest zelektryfikowana.

4. Nowo wznoszone budynki, w których mają mieścić się pomieszczenia zastępcze, nie powinny być budowane w skupieniu i tworzyć osiedla.

§ 3. 1. Zakłady pracy, na rzecz których ma nastąpić opróżnienie mieszkania służbowego przez przekwaterowanie

do pomieszczenia zastępczego, pokrywają koszty przygotowania pomieszczenia zastępczego, tj. koszty przystosowania tego pomieszczenia do celów mieszkalnych, jego odbudowy, przebudowy lub jego budowy, jeżeli pomieszczenie zastępcze znajduje się w nowo wzniesionym budynku (§ 2 ust. 2).

2. Zakłady pracy, nie rozporządzające w określonym roku budżetowym środkami finansowymi na pokrycie kosztów wymienionych w ust. 1, mogą na ten cel zaciągać pożyczki w Banku Inwestycyjnym; pożyczki te będą zabezpieczone środkami zakładu pracy przeznaczonymi na budownictwo mieszkaniowe tego zakładu pracy w roku następnym; jeżeli zakład pracy również w roku następnym nie będzie dysponował takimi środkami, zabezpieczenie pożyczki może nastąpić na innych środkach zakładu, a w szczególności na środkach funduszu rozwoju.

§ 4. Prezydium rady narodowej może częściowo finansować budowę nowych domów, przeznaczonych na pomieszczenia zastępcze, z miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego, jeżeli pozwala na to wysokość zakumulowanych na nim środków.

§ 5. Jeżeli środki finansowe wymienione w § 4 są wyczerpane lub niewystarczające, prezydium rady narodowej może zaciągać bezprocentowy kredyt bankowy zarówno na cele budowy nowych domów, jak też na przystosowanie do celów mieszkalnych starych budynków (pomieszczeń) wymienionych w § 2 ust. 1; prezydium rady narodowej pokrywa koszty obsługi bankowej w wysokości 0,2% od udzielonego kredytu.

§ 6. Zakłady pracy, które będą korzystać z pomieszczeń zastępczych (§ 3) wybudowanych lub przystosowanych do celów mieszkalnych ze środków wymienionych w §§ 4 i 5, mają obowiązek zrefundowania rzeczywistych kosztów przygotowania pomieszczenia zastępczego ze środków wymienionych w 3.

§ 7. Minister Gospodarki Komunalnej ustali wytyczne do opracowania na 1959 i 1960 r. planu przygotowania pomieszczeń zastępczych oraz określi na podstawie tych planów ilość pomieszczeń zastępczych, które zostaną przygotowane w tych latach w Warszawie, Łodzi, Krakowie, w miastach Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego, Lublinie i Rzeszowie.

§ 8. Uchwała nie narusza uprawnień zakładów pracy do przygotowania pomieszczeń zastępczych we własnym zakresie.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz